

Πατριάρχης Σερβίας: Πολλά παιδιά σήμερα βιώνουν από σύγχρονους Ηρώδες τη μοίρα των παιδιών της Βηθλεέμ

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Να ζεστάνουμε τις καρδιές όπως ζέστανε την φάτνη το Θείο Βρέφος στη Βηθλεέμ καλεί ο Πατριάρχης Σερβίας [Κ.Κ. Πορφύριος](#) μέσα από το Χριστουγεννιάτικο μήνυμά του, ενώ έντονη αναφορά κάνει στους πολέμους που μαστίζουν τον πλανήτη και στα δεινά του σερβικού λαού στο Κοσσυφοπέδιο και τα Μετόχια.

Η Σερβική Εκκλησία τιμά σήμερα τα Χριστούγεννα τα οποία εορτάζονται σύμφωνα με το παλαιό εορτολόγιο. [Στο μήνυμα](#), το οποίο συνυπογράφουν τα μέλη της Ιεράς Συνόδου των Επισκόπων, ο Μακαριώτατος αρχικά αναφέρεται στο θεολογικό νόημα της ενανθρώπησης του Κυρίου. “Ο απαρχής, αθάνατος και τέλειος Θεός ταπεινώνεται και ταυτίζεται μαζί μας, με το δημιουργημά Του, και λαμβάνοντας ό,τι είναι ασύγκριτα μικρότερο από Αυτόν, μας δίνει αυτό που είναι ασύγκριτα ανώτερο και τελειότερο από εμάς”, σημειώνει.

“Ο Θεός να δώσει ειρήνη σε όλο των κόσμο”

“Ας ζεστάνει ο καθένας μας την καρδιά του σήμερα με τη φλόγα που ζέστανε το νεογέννητο Βρέφος και ας κάνει το σπίτι του, με τη χαρά μιας οικογενειακής συγκέντρωσης, μια σπηλιά της Βηθλεέμ!”, ευχήθηκε, μην ξεχνώντας όμως και όσους δεν εορτάζουν ειρηνικά τα Χριστούγεννα εξαιτίας των πολέμων. “Ταυτόχρονα, εμείς που γιορτάζουμε ειρηνικά, δεν πρέπει να ξεχνάμε αυτούς που υποφέρουν, θρηνούν και περνούν αυτές τις μέρες χαράς εξόριστοι από τα σπίτια τους, επαναλαμβάνοντας έτσι τη μοίρα του θεογέννητου Χριστού, ο Οποίος ήδη από τα πρώτα παιδικά του χρόνια εξορίστηκε μαζί με την Παναγία και τον δίκαιο Ιωσήφ, καθώς έπρεπε να καταφύγουν στην Αίγυπτο για να αποφύγουν τον τύραννο Ηρώδη”, αναφέρει.

Ο Πατριάρχης Πορφύριος τονίζει ότι ο Ηρώδης δεν εξέλειψε ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία καθώς υπήρχαν και υπάρχουν μιμητές του. “Ακόμη και σήμερα, το ίδιο θεογέννητο παιδί, όχι μόνο μεταφορικά αλλά και στην πραγματικότητα, όντας φορέας της πλήρους ανθρώπινης φύσης, μοιράζεται την εξορία, τη θλίψη και τα βάσανα όλων των φτωχών της γης. Βλέπουμε πώς, σε πολλά μέρη του κόσμου, μητέρες και πατέρες, με τα παιδιά στην αγκαλιά τους, φεύγοντας από τους σύγχρονους Ηρώδες, βιώνουν τη μοίρα των παιδιών της Βηθλεέμ από την εποχή της Γέννησης του Χριστού έως και τον 21ο αιώνα. Στις περιοχές που γεννήθηκε ο Χριστός, ακούγεται ακόμη και τώρα «κλαυθμός και οδυρμός” (Ματ. 2, 18) . Εκεί, όπως και στις γειτονικές χώρες, Συρία και Λίβανο, ο αριθμός των ανθρώπινων θυμάτων βίας πολλαπλασιάζεται, ενώ ο αριθμός των παιδιών που σκοτώθηκαν, που είναι το πιο τρομερό, ξεπέρασε πολλές φορές τον αριθμό των παιδιών που υπέφεραν από τα χέρια του Ηρώδη. Με κραυγές προσευχής στον Θεό να δώσει ειρήνη σε ολόκληρο τον κόσμο. Βλέπουμε επίσης τη φοβερή σύγκρουση μεταξύ αδελφών του ίδιου αίματος και της ίδιας πίστης στην Ουκρανία και τη Ρωσία, η οποία, προς μεγάλη λύπη όλων μας, εισέρχεται ήδη στο τέταρτο έτος”, υπογραμμίζει.

Ο Χριστός στην πρώτη θέση

Ο Πατριάρχης Σερβίας δεν παραλείπει να αναφερθεί και στα θύματα της σιδηροδρομικής τραγωδίας στο Νόβι Σάντ για τα οποία δέεται και προσεύχεται για την ανάπαυση των ψυχών τους.

Ακολούθως στέλνει το Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα και προς τους Σέρβους του Κοσσυφοπεδίου και των Μετοχιών, τα δεινά του οποίου συνεχίζονται. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στο έτος που εισήλθαμε καθώς είναι επετειακό για την Εκκλησία της Σερβίας καθώς θα εορτάσει τα 850 χρόνια από την γέννηση του Αγίου Σάββα, ιδρυτή της τοπικής Εκκλησίας. “Ακριβώς επειδή μεταμορφώθηκε και φωτίστηκε από τον Θεό, ως άγιος του Θεού, έγινε πρότυπο και παράδειγμα για όλους, ακόμα και για τον ίδιο του τον πατέρα. Υπό το πρίσμα του παραδείγματός του, καλούμαστε να ακούσουμε προσεκτικά τη νεολαία, να τη σεβαστούμε, να την προστατέψουμε και να την ενδυναμώσουμε σε ό,τι είναι καλό και ενάρετο. Ταυτόχρονα, είναι υποχρέωσή μας, εκτός από τη φροντίδα των νέων, με λόγια και έργα αγάπης, σε όλη μας τη ζωή, να μαρτυρούμε ότι η πληρότητα που αναζητούν βρίσκεται στον Χριστό, ότι ο Χριστός είναι το νόημα των πάντων και ότι, αν είναι ο Χριστός στην πρώτη θέση, όλα θα μουν στη θέση τους”, αναφέρει.

“Η Εκκλησία δεν κρίνει, δεν διχάζει, δεν κάνει διάκριση μεταξύ των αδελφών, αλλά μας υπενθυμίζει ότι όλοι έχουμε ανάγκη ο ένας τον άλλον και καλεί όλους σε ειρήνη και ενότητα αγάπης. Ας μην ξεχνάμε ότι πολλά ατυχήματα, συγκρούσεις

και πόλεμοι ξεκινούν με την αποξένωση του πλησίον. Γι' αυτό είναι ζωτικής σημασίας όλοι μας, όσοι και αν είμαστε, να σταματήσουμε να χρησιμοποιούμε ένα λεξιλόγιο στο οποίο ο άλλος αποκαλείται πρώτα ξένος, μετά αντίπαλος, μετά εχθρός και, στο τέλος, απάνθρωπος. Ας θυμηθούμε τις μοιραίες συνέπειες τέτοιων ενεργειών στην ιστορία του ανθρώπινου γένους, που δυστυχώς είναι πολυάριθμες! Ας θυμηθούμε το παρελθόν μας και τους διαχωρισμούς από τους οποίους δεν μπορούμε να συνέλθουμε μέχρι σήμερα! Ας γίνουμε άξιοι κληρονόμοι του αγίου Σάββα του ειρηνοποιού και των αδελφών του, και όχι οι κληρονόμοι του Κάιν, του πρώτου αδελφοκτόνου... Όπου κι αν ζούμε, ας γεφυρώνουμε τα αμοιβαία χάσματα, ας ακούμε ο ένας τον άλλον, ας σεβόμαστε ο ένας τις απόψεις του άλλου, ειδικά όταν είναι διαφορετικές από τις δικές μας! Ας εγκαταλείψουμε την επιθετικότητα και τη βία ως τρόπο επίλυσης προβλημάτων και διαφωνιών! Με κάθε κόστος, χτίζουμε γέφυρες κατανόησης, αγάπης και ειρήνης, αν και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι γεφυροποιοί συχνά λιθοβολούνται και από τις δύο πλευρές. Στη χαρά των Χριστουγέννων, τη μόνη αληθινή είδηση κάτω από τον Ήλιο, όταν ο Θεός συμφιλιώθηκε για πάντα με τον άνθρωπο, ας αγκαλιάσουμε τον Χριστό και ο ένας τον άλλον", καταλήγει.
